

## **Categoria B**

### **INSTANTS**

La tardor comença i amb ella arriba el sentiment de tristesa de deixar enrere l'estiu. Alguns estan decepcionats amb la idea de tornar a l'escola o a la feina, i per tant, a la rutina. D'altres, en canvi, s'alegren de poder retrobar els companys amb qui han passat penes i alegries, han rigut i han plorat, han passat bons i mals moments. La gent es comença a abrigar, el fred i el vent vol començar a fer-se notar i els paraigües es comencen a obrir. Els dies de pluja són cada vegada més habituals. Hi ha persones que es queden a casa, sense saber què fer, d'altres surten al carrer a gaudir de la plovisquejada.

L'endemà, però, ja no plou. Es pot sentir aquella olor tant característica de terra mullada. Els arbres, que cada cop tenen menys fulles, resten humits però amb una gran valentia tot i saber el que els espera. A poc a poc, les seves fulles van caient i volant al ritme del vent que comença a bufar. Els tons marronosos i ataronjats es fan presents en el paisatge.

Ens anem acostumant a la tristesa i malenconia que aquesta època de l'any ens porta i és aleshores quan l'hivern ens obre les portes.

El fred recorre els carrers, el vent xiula la seva cançó preferida, la gent es tanca a les cases per a poder gaudir de l'escalfor. Les bufandes surten de l'armari després d'un any de condemna en la foscor. Els arbres es queden sense fulles, el paisatge sembla trist, però en aquell moment tot canvia. El Nadal un any més torna. Els carrers s'engalanen, la gent decora les cases i comencen a fer les primeres compres nadalenques. I és que per Nadal, cada ovella al seu corral. La canalla caga el tió entusiasmada i la resta de la família gaudeix d'aquests instants de felicitat. I com aquell qui no vol, arriba un nou any! Són d'aquells

moments en que mires enrere i t'adones de com ràpid passa el temps, però no t'hi capfiques, segueixes endavant. Ens omplim de propòsits, pensaments, esperances i desitjos que anirem oblidant al llarg de l'any. Els reis tornen carregats amb regals, i no tan sols això, també porten somriures i sorpreses, fins i tot a qui menys ho espera. Després, però, tornem a la monotonia de sempre, fins que arriba carnaval, i en aquest dia tot s'hi val. La disbauxa i l'alegria omplen els carrers, les disfresses prenen protagonisme i de les crítiques de carnestoltes no hi ha qui se'n salvi! Més tard, arriba pasqua i la quitxalla n'és la protagonista amb les palmes, els palmons i també amb les mones.

I sense gairebé ni adonar-nos-en, deixem enrere l'hivern per a donar la benvinguda a la primavera, que es presenta càlida i tranquil·la. El dia es va fent llarg i el sol cada dia surt més d'hora, amb la innocent esperança de poder veure la seva apreciada lluna, una il·lusió que es veu esvaïda dia rere dia. El fred es va acomiadant de nosaltres. Lentament, tot es torna a omplir de color. Les flors ens saluden amb els seus pètals plens de vida. Arriba St. Jordi amb el seu cavall i mata tots els dracs del món, els nois regalen roses a les noies, i aquestes regalen llibres als seus xicots. Comença a fer més bo i la gent va agafant ganes de sortir i divertir-se fora de casa. Anem guardant un altre cop la roba d'hivern i anem traient la d'estiu.

De sobte s'acaba el curs, les vacances comencen i l'estiu ja ens remulla els peus com ho faran les onades del mar, enmig d'una blavor que ens envolta, i de la calma que això comporta.

El sol rorenc que fins fa una estona em tocava l'esquena s'està amagant rere l'horitzó, comença a bufar una brisa suau, la platja va quedant solitària. El dia s'acaba, però sempre quedaran instants, instants del temps.

**Lídia Franquesa**